

Natanael

Ročník IV.

Duben 2015

Číslo 35

Cena: 10 Kč velký formát, 5 Kč malý formát

Modlitba ráno, v poledne a večer

Tříkrát každý den zaznívají z našeho chrámu Svatého Bartoloměje zvony, které zvou křesťany k modlitbě Anděl Páně. V době velikonoční se v tyto doby modlíme jinak – spolu s Bohorodičkou se radujeme z Kristova zmrtvýchvstání a zároveň ji prosíme o ochranu. Pro připomínku – abychom nezapomínali setkávat se s Bohem v modlitbě – uvádíme text této modlitby:

Raduj se, Královno nebeská, aleluja,
protože splnil Pán slova svá, aleluja:
z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja:
u něho za nás oroduj, aleluja.

V: Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja,

R: neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja.

Modleme se:

Bože, vzkříšením svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jsi naplnil svět radostí;
na přímlovu jeho Rodičky, Panny Marie, dej, ať dosáhneme radostí života věčného.
Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

JF

Úcta k Eucharistii

Rozumět řeči postojů a gest

Zvyky, které jsme přijali z rodinné nebo farní tradice, nás sjednocují s ostatními, ale mohou se stát jen vyprázdněným gestem bez vnitřního obsahu. Během mše svaté sedíme, stojíme, klečíme. Víme, co tím vyjadřujeme? Sezení je vyjádření pozorného naslouchání.

Stání znamená úctu.

Pokleknutím ukazujeme pokoru a vyznání, že Ježíš je Pán. Pokleknutí při příchodu do kostela; vyznání, že je zde přítomen můj Pán a Bůh; modlitba směrem ke kostelu, kolem něhož procházím ... to vše jsou možnosti, jejichž obnovením a vědomým vykonáním naplňujeme slova skutkem.

Některé tradiční formy zbožnosti se vytratily z našeho života a je to velká škoda, protože jsme tím byli ochuzeni o osvědčené prostředky, které slouží k růstu duchovního života. Zkusme si uvědomit, co bylo součástí tradičního vyjádření úcty k Nejsvětější svátosti a co jsme pod vlivem doby opustili. Máme také nové a osobní způsoby vyjádření úcty a vztahu k Pánu Ježíši. Nebojme se o ně rozdělit s druhými. Nemusí je přijmout, ale mohou je inspirovat, aby také oni prohloubili svůj život víry, vztah k Ježíši, který nám prokázal lásku až do krajnosti.

Písmo svaté

- Jan 13,12 – 17 – Dal jsem vám příklad.
- 1 Kor 10, 31 – Všecko dělejte k Boží oslavě.
- Kol 3,17.23 – 24 – Cokoli děláte, číňte ve jménu Pána a pro něj.

Otázky

- Která gesta a úkony zbožnosti děláme v kostele?
- Proč se doporučuje účast věřícího na adoraci? Chápu význam adorace?
- Jak často přijímat Eucharistii?
- Co znamená „duchovní svaté přijímání“? Praktikuji je?
- Co znamenají gesta a postoje při mši svaté? Jak se bránit rutině?
- O dělat, aby život s Kristem i v osobním životě byl eucharistický? Abych nežil „dvojí“ život.

Konkrétní podnět

- Naplánujte si čas soukromé a společné adorace.
- Požádejte svého duchovního správce o možnost tiché nebo moderované adorace.
- Do programu dne zařadte v poledne modlitbu Anděl Páne a modlete se modlitbu duchovního svatého přijímání.
- Který den se můžete během týdne zúčastnit mše svaté? Osobně nebo s rodinou?

Svědectví

Nezhyne rod, jenž věřit nepřestane

(r. 2011, Helena Háková, 50 let, Studenec)

Nedávno jsme jeli na mši svatou do malé vesnice nedaleko od nás. Jedinou mši za celý týden v té vesnici. Po revoluci tu opravili kostel. Opravy financovali odsunutí starousedlíci, kteří se po spoustě let mohli vrátit aspoň jako hosté do míst, kde žili jejich předkové. Kostel je krásně opravený. Ale to je vše. Na mši svatou tam přišlo 6 starých lidí, mladý pár snoubenců a my – generačně „mezi nimi“. Na parkovišti před kostelem hrály fotbal děti – tři kluci a dvě holčičky. Kola opřená o zeď kostela. Pak přijelo červené auto. Mladý muž vyhlédl z okénka auta a volal: „Promiňte, zase jsem se zdržel.“ Když vylezl z auta, z legrace kopnul do míče a zvolal – góóóól. Byl to farář – Polák, z blízké farnosti. Děti si kola a míč odložily v předsíni kostela a za chvíli začaly rozsvěcovat svíčky a jedna z holčiček běžela na kůr. U oltáře stál mladý kněz, vedle něj jeden kluk a jedna holčička v ministrantském. Druhý kluk byl kostelník, třetí seděl v lavičce a tvořil s námi „lid Boží“. Do party vzali ministranti i našeho Pěťu. Pohled na kluka, kterému z ministrantské suknice vykukovaly nohy v kopačkách a na holčičku, ještě určenou, která si rozčuchané vlasy narychlo sepnula a ozdobila sponečkami, byl legrační. Ta nahoře hrála na varhany jen pravou rukou doprovod k mešní písničce. Zpívat se k tomu dalo docela dobře. Pan farář byl rád, že můj manžel byl ochoten číst čtení. Jedna z těch holčiček mi při loučení řekla: „Pan farář je fajn, tak sem chodíme.“ Byli jsme Ioni v Praze. V kostele na Malé Straně jsme rodinám našich holek kupovali malou sošku Jezulátka. Postavili jsme se do dlouhé fronty lidí, kteří chtěli stejně jako my ty sošky požehnat. Byli jsme tam jediní Češi. Ten kněz

přecházel z italštiny do francouzštiny a španělštiny.

Co se to stalo s vírou v naší zemi? Proč se ztratila z rodin, kde po staletí byla? Jak ji získat zpět? Může být prvním krůčkem nadšení z dobrého kněze, nebo zaujetí krásnou hudbou, uměním, povzbuzením ze společenství mladých lidí....? Nevím. Při návštěvě Svatého Otce před dvěma lety jsme na začátku mše svaté zpívali písničku „Pane, uzdrav svou zem, slyš nárek náš a obrať k sobě národ náš“ a na závěr „Svatý Václave ...pros za nás Boha, ...nedej zahynouti nám, ni budoucím“. Zpíváme, že nezhyne rod, jenž věřit nepřestane.... ještě, že v té písničce není, co bude s rodem, který věřit přestal.

Ze života svatých

Sv. Faustýna

Svatá Faustýna ve svém Deníčku zaznamenala své duchovní zážitky s Ježíšem a zapisovala slova, kterými k ní Pán Ježíš promlouval:

„Mé Srdce je přeplněno velikým milosrdenstvím

k duším a zvláště k ubohým hříšníkům. Kéž by pochopily, že já jsem jejich nejlepší Otec, že pro ně z mého Srdce vytryskla krev a voda jako ze zřídla přeplněného milosrdenstvím, pro ně přebývám ve svatostánku, jako Král milosrdenství toužím obdarovávat duše milostmi, ale nechtějí je přijmout. Alespoň ty přicházej ke mně co nejčastěji a ber ty milosti, které oni nechtějí přijmout, a tím potěšíš mé Srdce. Ach, jak je veliká lhostejnost duší za tolik dobroty, za tolik důkazů lásky, mé Srdce zakouší samý nevděk, zapomenutí od duší, které žijí

ve světě; na všechno mají čas, jenom nemají čas na to, aby přišly za mnou pro milosti.“

(Deníček 367)

JN

K svátku patrona skautů – svatého Jiří, 24. dubna

K tobě voláme, tebe žádáme
- vypros sílu v boji,
vypros pomoc svoji,
svatý Jiří!

Pomoz nám příkladem
vésti za pokladem
lásky Krista Ježíše
do Boží říše,
svatý Jiří!

Milí bratři, milé sestry!

Tuhle písničku k svatému Jiří nás naučila
naše sestra vůdkyně na našich schůzkách
po druhé světové válce.

Ta píseň nám připomíná, že nám svatý
Jiří jasně ukazuje náš skautský úkol – bojovat
proti všemu špatnému – příkladem svého života
vést i druhé k poznání a také k uskutečňování
lásky, kterou jsme poznali u Krista – abychom
se jednou mohli sejít v nekončícím společenství
radosti.

Moc Vám přeji, aby se Vám to dařilo – a
tisknu Vám na dálku levici!

sestra Vendulka

Modlitba/zamyšlení

Dokážeš si představit, co by se stalo, kdybys
Bibli používal tak, jako používáš mobil?

A kdybys Bibli nosil vždy s sebou v kapse nebo
v kabelce?

A kdyby ses do ní během dne často díval?

A kdyby ses pro ni vrátil, pokud bys jí zapomněl
doma nebo v práci?

A kdybys ji používal k posílání zpráv Tvým
přátelům?

A kdybys s ní zacházel tak, jako bys bez ní
neuměl žít?

A kdybys ji daroval někomu jinému?

A kdybys ji používal, když cestuješ?

A kdybys ji bral do rukou v nouzi?

Na rozdíl od mobilu nemá Bible omezený
dosah. „Funguje“ na jakémkoli místě. Není
třeba dělat si starosti kvůli vypořebenému
kreditu, protože Ježíš už cenu zaplatil a kredit je
neomezený. Je bezva, že spojení se nepřerušuje
a kapacita baterky vydrží po celý život.

JF

Když se řekne duben...

Tak se každému vybaví Velikonoční
svátky, kdy si připomínáme ukřižování Ježíše
Krista. Jak vlastně vznikl původ Velikonoc?
Velikonoce navazují na tradici původně
pohanského svátku jara. V České republice jsou
nejvýznamnějším křesťanským svátkem, který
je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista.
V západní křesťanské tradici neděle
Zmrtvýchvstání připadá na první neděli
po jarním úplňku. Každý rok si o Velikonocích
připomínáme zvěst o Bohu, který v podobě

Ježíše Krista sestoupil na zem, aby svou smrtí na kříži vykoupil lidstvo.

Velikonoční týden začíná KVĚTNOU NEDĚLÍ. ŠKAREDÁ STŘEDA nebo také černá středa připomíná, jak Jidáš Iškariotský zradil Ježíše velekněžím. ČTVRTEK se jmenuje „ZELENÝ“, podle hořkých bylin, které připomínaly hořkost egyptského otroctví. Ten den si také připomínáme poslední večeři Ježíše Krista s apoštoly, kdy jim také omýval nohy.

VELKÝ PÁTEK je den křížování a smrti Ježíše. Pán Ježíš svou obětí na kříži přemohl zlo, peklo a smrt. BÍLÁ SOBOTA

má název od bílých rouch, do kterých se oblékali katechumeni při přijímání křtu. Ve 4. století byla velikonoční noc spojena s křestním shromážděním a vznikla velká křestní noc církve a tím došlo ke spojení křtu a Velikonoc. NEDĚLE, třetí den po ukřížování se nazývá HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ a je to den vzkříšení.

RJ

Z farnosti

Na Velký pátek se v kostele sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí objevily na vedlejších oltářích dva nové obrazy s postní tematikou. Nalezl jsem je náhodou ve věži kostela (uložené) a od pana Fajta zjistil, že se jedná o postní výzdobu kostela, která se už mnoho let nevyužívá. Letos jsme je tedy s ministranty oprášili a instalovali. Třetí, srolovaný obraz, který má zakrývat v postu vitráž nad hlavním oltářem, jsme neměli na co pověsit. Skoby k tomu určené se neprozřetelně odstranily během malování kostela. Snad

se podaří tuto chybu napravit do příští postní doby.

Dalším staronovým obrazem v kostele je Pieta od jablonského malíře Neškudly. Tento obraz byl dlouhá léta odložen v márnici a pak na faře.

Nejenom v našem kostele, ale v celém světě shlédly letošní Velký pátek milióny křesťanů obrazy namalované v Jablonném nad Orlicí. Při modlitbě křížové cesty v římském Koloseu, kterou se modlí každoročně Svatý Otec, a která se přenáší televizí do celého světa, se letošní rok promítaly záběry na obrazy z kostela z obce Pohorelá na Slovensku. Tyto obrazy do Pohorelé dodala firma Neškudla z Jablonného. Více si můžete nalézt na obecních a farních webových stránkách http://www.pohorela.sk/pages/clano_k.php?id=2215 <http://pohorela.fara.sk/>.

P.P.P.

Zažili jsme

Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové

Mottem letošního diecézního setkání bylo: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“ Bylo výjimečné, jubilejní, třicáté. V sobotu 28. března 2015 jsme vyrazili z Jablonného nad Orlicí v 5:57 vlakem směr Hradec. Z Jablonného jsme se vypravili tři, ale v Letohradu se k nám připojilo asi dalších dvacet mladých z našeho vikariátu. Program začal v 9 hodin ve Filharmonii. Jako první k nám promluvil náš diecézní biskup Jan Vokál a předal pověření

novým zástupcům mládeže v jednotlivých vikariátech diecéze. Dále program pokračoval katechezí Tomáše Holuba. Ještě před přestávkou následoval diskuzní stůl na téma Eucharistie.

Po přestávce, ve které jsme si mohli sníst obdrženou bagetu a vypít pítíčko, jsme si vybrali z velkého výběru workshopů. Já jsem se rozhodla pro frisbee. Hráli jsme asi 30 minut, potom jsme si dali chvíli pauzu a nakonec jsme si zahráli i fotbal. Když jsme dohráli, zašli jsme si do řeholní cukrárny, kterou otevřely členky Kongregace školských sester sv. Františka z Hoješína.

Celé setkání zakončila mše svatá v katedrále svatého Ducha s otcem biskupem Janem. Pak nás čekala

cesta zpět domů. Toto setkání se mi velmi líbilo a příště určitě pojedou zase. **Nechcete jet za rok taky? :)**

Připravila Gabča

Rozhovor o umění s Klárkou Černohousovou

Jak dlouho hraješ na klavír? Zvolila sis sama tento hudební nástroj?

Pianino bylo odjakživa v domě, naše mamka tou dobou ještě hrávala své favority a my s Anežkou poslouchaly. Hrála moc dobře, kromě toho, že od dětství velmi dobře a nadšeně zpívá. Muzikální vlohy mám určitě po ní. S první třídou, v šesti letech, jsem začala chodit na hodiny klavíru k Monice Zelenkové (roz. Černohousově) a ta mé hudební nadání rozvíjela, jak bylo třeba.

Jaký jsi k tomu měla v té době vztah? Bylo od začátku jasné, že budeš studovat hudbu dál?

Necvičila jsem hodiny denně, ale sedávala jsem si k pianu sama a ráda se učila z vlastní iniciativy i nějaké skladby navíc. Přestože jsem patřila mezi nejlepší žáky a vystupovala na spoustě koncertů, kromě okresních kol soutěží v základních uměleckých školách jsem nejela na žádnou jinou soutěž. Může se zdát, že je to jeden z mých handicapů, ale naopak mám pocit, že dnešní mládež je někdy příliš hnána kariérou a z dětství jim mnoho nezbude. Já měla naopak na začátku konzervatoře tolik sil a nadšení, že jsem dosáhla za těch 6 let vyšší úrovně, než někteří moji kamarádi, kteří takovou sílu neměli a konkurence je příliš brzy ušlapala a demotivovala.

Měla jsi někdy krizové období, že bys přestala hrát a šla jinou cestou? Popř. Co ti pomohlo, jak jsi jej překonala?

Na ZUŠ jsem krizové období neměla, což také poukazuje na to, že jsem hudbu měla vždycky ráda a nevěnovala se jí jen ze setrvačnosti. Během konzervatoře se samozřejmě dostávají dny, kdy ztrácím víru ve smysl, toho co dělám, ale velmi brzy mě nějaká inspirující nahrávka nebo jiný „signál“ zvenčí postaví na nohy a opět vrátí to vědomí, proč se umění vlastně věnujeme. Myslím ale, že je to časté i v jiných oborech. Určitá únava a vyčerpání, které podlomí sebedůvěru a zapálení pro věc, jen to nesmí přerůst v syndrom vyhoření osobnosti.

Na jaké zážitky z konzervatoře ráda vzpomínáš? Co bys doporučila mladým, kteří uvažují nad studiem na konzervatoři?

Muzikanti vždycky byli a jsou jedna velká rodina. Lidé se domnívají, že v takové koncentraci talentů musí být velká rivalita a soutěživost a ono je to právě naopak. Vznikají tam velmi silná přátelství a všichni se vzájemně podporují. Hledíme na sebe jako na kolegy, od prvního ročníku spolu denně spolupracujeme napříč obory. Pořádají se koncerty, dohazují kšefty... to je na konzervatoři opravdu pěkné. Radit obecně budoucím uchazečům o studium na takové škole je těžké, protože každý jsme jiný, každý se jinou měrou vyvíjíme a každý začínáme na jiné metě. Důležitá je láska k hudbě, protože usilovné snažení „přes mrtvolu“ není v umění žádoucí. Studium hudby je vlastně z velké části psychologie a pak vůle cvičit, protože spousta hodin je u nástroje potřeba odsedět. Ale to by neměl být problém, protože hudba by měla duši naplňovat, ne vyčerpávat. Umění obohacuje lidi, kteří jsou mu otevření.

Co bys poradila rodičům, jak motivovat děti hudbě, ke cvičení? Proč je přihlásit do umělecké školy?

To je dobrá otázka a odpověď je velmi úzce spjata s tou předchozí. Pro děti by hra na nástroj měla být zábava a měla by především podněcovat kreativitu a odvalu „zkoušet, co to udělá“. Druhým rokem učím ve Vysokém Mýtě a setkávám se s žáky, kteří se bojí dát vůbec ruce na klávesy, natož se prostřednictvím skladby nějak projevit. Často takové děti ani moc nemluví a nemají vlastní názor. Zároveň hra na nástroj výborně rozvíjí seberegulační vlastnosti a je třeba pochopit základní životní princip, že nic není hned a je třeba pracovat po kouskách. Následná radost z naučené skladby je blažený pocit. A jestli dítě stihne za rok 10 skladeb nebo 5 je už vedlejší, nehledě na to, že dnešní školské vzdělávací osnovy mi přijdou velmi mírné. Samozřejmě je

třeba v tom dítěti pomáhat a dohlédnout na správné a časté cvičení. Jednou týdně večer před hodinou to nemá velký smysl.

Jak tě v této oblasti (hře na hudební nástroj) podporovali rodiče?

Velmi. Psychicky mi byli velkou oporou a to nejen rodiče, ale všichni příbuzní a přátelé. Každý nějakým svým slovem a radou přispěl. Přestože je těžké pochopit duši umělce a jeho priority, nám se to doma daří a vážím si toho, protože u spousty svých vrstevníků vidím, že oni doma pochopení nenašli. Kromě toho studium u nás bylo a je na prvním místě, proto jsem nejednou slyšela „na školu vždycky peníze budou“. Říkám to proto, že jsem si díky tomu mohla dovolit nejednou jet na soutěž do zahraničí a kdykoli jsem potřebovala jet přes půl republiky na „obyčejnou“ 60minutovou konzultaci nebo na letní kurzy, spolu s příspěvkem nadací podporujících umělce jsme to zvládli a já mohla sbírat zkušenosti kdykoli a kdekoli jsem jen měla příležitost.

Máš nějaký hudební vzor? Jaké máš plány do budoucna?

Během školy jsem si našla vzorů několik. Nelze následovat jen jednoho, naopak je žádoucí vytvořit svou vlastní osobnost, přičemž se inspirujeme u ostatních. Jsou to velcí klavíristé a také naši pedagogové. V budoucnu bych se ráda věnovala klavírní interpretaci, chci ještě studovat a věřím, že budu mít příležitost. Ovšem pedagogická praxe mi také není cizí a čím dál víc mě zajímá, takže by bylo ideální to v dobré míře skloubit.

*Děkuji za rozhovor
AM*

ZUŠ Jablonné nad Orlicí a Sdružení rodičů a přátel školy
Vás srdečně zvou na

Klavírní koncert

Klára Černošousová

Jitka Fowler Fraňková

zazní skladby sólové a také na dva klavíry

24. dubna 2015

18:00

sál kina
v Jablonném

předprodej vstupenek v IC 85 Kč
na místě 100 Kč

Dokumentární film

Opři žebřík o nebe,

100 min, přístupný

Marián Kuffa je farářem v malé vesnici Žakovce pod Tatrami na Slovensku. Na faře se stará o bezdomovce, bývalé vězně, děvčata a kluky z dětských domovů, tělesně postižené a týrané matky s dětmi. Okolo 250 lidí. Někdo zemře, někdo se narodí, někdo odejde... Příběhy bezdomovců, alkoholiků, feťáků a dalších ztracených existencí slouží ve filmu kromě své vlastní síly a zajímavosti také jako zrcadlo k počinání, životu, víře a náboženské a osobní filosofii faráře. Film o síle víry a hodnotě oběti, o tom, jak moc se člověk dokáže vydat za druhé, jak moc tím ztrácí, ale i jak mnoho tím získává.

V neděli 19. dubna ve 19. hodin v kině v Jablonné nad Orlicí.

Oběť seniora

„Přinesu Ti oběť díků, Hospodine!“ Ž 116,17

Všechno těžké chci brát nejen jako oběť, ale i jako výraz díků.

Snášením těžkostí mám děkovat Bohu!

Pane, Bože, co Ti mohu já ve svém věku obětovat?!

Snad především to, co nemám, co už nemohu...

To, po čem už jenom toužím, o čem sním...

...obětuji Ti tedy sílu a svěžest mladších let,

obětuji Ti zdraví, které jsem ještě donedávna měl,

obětuji Ti větší pohyblivost, rychlejší pohyby,

obětuji Ti své dřívější zájmy,

obětuji Ti svou někdejší komunikativnost,

obětuji Ti, jak rád bych víc využíval času,

obětuji Ti svoji malátnost, svoji neschopnost vítězit nad únavou, nad špatnou náladou, nad svou rozmrzelostí, neochotou...

Pane, prosím, přijímej mou oběť...

Děkuju Ti!

Pozvánky

- **Mše svatá pro děti** bude **v úterý 21. 4. od 17:00 hod. v kostele**. Po mši svaté krátký program pro děti na faře.
- **Prázdninová akce pro ministranty**
Od 10. do 20. srpna bude na faře v Orličkách „prázdninová škola pro ministranty“. Organizaci si vzali na starosti bohoslovci z Prahy. Kromě ministrování čeká děti také spousta her a legrace. Bližší informace u P. Pokorného, tel. 731598905
- **Farní pouť na Králíky** bude **v sobotu 6. června**.
- **Modliteb matek** proběhnou v úterý 28. dubna od 18:00 hod. v kostele.
- **Net for God** – k promítání jste zváni 23. dubna, 28. května a 25. června vždy od 20.00 na faře v Jamném.
- **Pouť na Turzovku** se uskuteční **27. června 2015**. Odjezd z Jablonného z náměstí ve 4.30 hod. Cena: 320 Kč. Při této pouti poděkují za dar kněžství bratři Dokládalové – P. Pavel (40 let) a P. Petr (30 let).

Dopolední program pouti:

9.30 hod. Sraz poutníků v Turzovce – modlitba růžence

10.30 hod. Křížová cesta – vede P. Pavel Dokládál

12.00 hod. Slavná mše sv. – hlavní celenbrant a kazatel P. Th. Mgr. Pavel Dokládál

13.15 hod. Zásvětná mariánská pobožnost

Odjezd v 15.30 hod. Večeře zajištěna v Prostřední Bečvě. Návrat mezi 21-22 hod. Kdo není schopen vyjít pěšky, autobus vyjede na horu Živčák z druhé strany od Korní. Papír na přihlášení bude v Jablonném vzadu na stolku. Můžete se hlásit také na tel. 728 988 442.

Těší se na Vás Marta Faitová

Inzerce

Na faře je k dispozici hnůj pro zahrádkáře a pro všechny, kdo by měli zájem. Bližší informace na tel. 731 598 908 u paní Faltusové.

Pokud máte co nabídnout, hledáte, sháníte, nevíte si rady, napište nám. Rádi Vám pomůžeme prostřednictvím rubriky INZERCE.

Shromažďujeme fotografie z farních akcí. Pokud máte co nabídnout, budeme rádi. Fotografie použijeme v prázdninovém barevném čísle.

Pokud máte zájem napsat příspěvek do farního časopisu Natanael, můžete jej zaslat elektronicky na adresu natanael.redakce@gmail.com nebo v tištěné či psané formě vhodit do krabičky připravené v kostele. Uzávěrka dalšího čísla proběhne 10. května. Další reakce, připomínky, náměty či dotazy jsou rovněž vítány. Redakce si vyhrazuje právo rozhodnout o zařazení příspěvků a případně dle zvážení text zkrátit.

NATANAEL. Vydává Římskokatolická farnost Jablonné nad Orlicí, Nám. 5. května 1, 561 64 Jablonné nad Orlicí. Redakce: Josef Fišer, Renata Jasanská, Anna Macanová, Jana Najmanová, Pavel Pokorný, Zdislava Stehlíková. Pouze pro vnitřní potřebu farnosti. Tisk Golempress, s. r. o. Elektronickou podobu najdete na www.svaty.bartolomej.cz.